

PETRI GYÖRGY

Búcsúsorok Dezsőnek

Ikercsillagok valánk:

Dezső, az eltandoríthatatlan,

Gyuri, az eltántoríthatatlan.

Homousion? Homoiusion?

Biztos. Csak ugye: melyikünk a melyik?

Nos ezen törje fejét a nyálas olvasó,
meg a *Kritikasterek* zsoldos hada.

Mi meg – én meg a Dezső

ezalatt kiadósan berugunk,

mint (egyik) megboldogult mesterem,

Marticskó Barna, aki az immár szintén

néhaivá nemesedett Zsilka J. szavai szerint

„egészen Pindaroszig itta magát vissza”,

igen, többek között a *Százévesben*

tudományunk egyetemével sré vizavi

a nevezetes „Kniezsa-asztalnál”.

Megvolt még Telegdi is, megvolt Antal Laci,

igaz, árnyoldalként megvolt Tolnai, Sőtér is, meg a többi geci.

De hát a világ így egész, így kerek,

és a mocsok a választás lehetősége végett teremtetett,

ezért dícsérje hát mindenki a sok nevű egy Urat,

s ürítsük fenékig a *keserű* poharat.

A vers korábban nem jelent meg nyomtatásban, Petri György hagyatékából került elő. A Kertész Imre Intézet által gondozott hagyaték része. Publikációkkal egy időben lát napvilágot a Magvető Kiadónál a Petri György *Összegyűjtött verseit* tartalmazó kötet (szerkesztette: Várady Szabolcs), melynek 709. oldalán olvasható a munka.